

РЕШЕНИЕ

№ 1305

гр. София, 28.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10180** по описа за **2022** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по повод касационна жалба на М. К. против решение № 2960 от 03.08.2022 г., постановено по н.а.х. дело № 197/2022 г. по описа на СРС. С обжалваното решение, СРС е изменил НП № НП-110/13.12.2021 г., издадено от изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ в частта, с която на касатор е била наложена глоба в размер на 2000 лева на основание чл. 116, ал. 1 от ЗЛЗ, за нарушения за нарушение на т. 2.1.2 от т. 2. 1 от т. 2 подт. IV на Раздел IV на медицински стандарт "Трансфузионна хематология", утвърден с Наредба № 9 от 25.04.2006 г. вр. чл. 6, ал. 1 от Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/. С обжалваното решение глобата, наложена на жалбоподател е намалена до 1000 лева. В касационната жалба са развити оплаквания за несъставомерност на нарушението и незаконосъобразно издадено НП за такова нарушение. Следващо оплакване е за допуснато СПН при предявяване на АУАН, както и че АУАН изобщо не връчван на жалбоподателя. Прави се оплакване, че изцяло е нарушена процедурата по чл. 43 от ЗАНН – АУАН не е предявен на нарушителя да се запознае със съдържанието му и го подпише; няма данни изобщо да му е връчен – нито по местоживееене, нито по месторабота. АУАН не конкретизирал място на извършване на нарушението; не се прави отграничение следва ли административнонаказателната отговорност да се носи от жалбоподателя, като лекар по чл. 6, ал. 1 от ЗЛЗ. По същество се прави оплакване, че при проведеното

лечение по отношение на пациента, който е бил обект на дейности по кръвопреливане, с оглед изключително влошеното му здравословно състояние, касатор е бил принуден да извърши кръвопреливане без да се иска информираното съгласие на пациента в условията на чл. 32 от Закон за кръвта, кръводаряването и кръвопреливането. Искането е за отмяна на съдебното решение и на издаденото срещу касатора НП. Претендира разноски.

Ответник по касационна жалба – изпълнителен директор на ИА Медицински надзор оспорва жалбата и взема становище да се остави в сила решението на СРС. Претендира юрк. възнаграждение.

Представител на СГП предлага да се остави в сила решението на СРС.

XX касационен състав на АССГ, след като извърши проверка на атакуваното решение и прецени допустимостта и основателността на касационната жалба, с оглед наведените в нея касационни основания, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от страна по делото, за която то е неблагоприятно и като такава е процесуално допустима.

Релевираните от касатора основания за нарушение на материалния закон, необоснованост на съдебния акт и противоречие в мотивите, по съществуващото си се явяват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК.

Разгледана по същество, депозираната касационна жалба се явява неоснователна по следните съображения.

Касационен състав изцяло споделя фактическите обстоятелства, приети от СРС, при извършената проверка за законосъобразност на обжалваното НП.

Изводите са направени по приложените към административнонаказателната преписка писмени доказателства, както и на показанията на разпитан пред СРС свидетел.

По оплакването за допуснати СПН при съставяне, предявяване и връчване на АУАН. АУАН е съставен от гл. инспектор в ИА МН, определен като контролно проверяващ от ответника по проверка по сигнал на гражданин срещу МБАЛ „Св. София“ ЕООД. АУАН е съставен на 27.09.2021 г. в отсъствие на нарушител. По административнонаказателната преписка е представена и приложена поканата да нарушителя – касатор изх. № 07-81/09.09.2021г. Поканата е до М. К., с адрес по поканата „Генерал Кирил Ботев“ „ 3 и т.н./вероятно домашен адрес/. Копие от поканата е адресирано до управителя на МБАЛ „Св. София“ ЕООД, с уточнение, че е за д-р К.. Същественото и в съответствие със законовите изисквания е, че ако не се отзове на поканата по посоченото време, АУАН ще бъде съставен в отсъствие на нарушителя. Поканата е оформена като пощенска пратка и на 14.09.2021 г. е доставена по адрес на МБАЛ и получател управителя на дружеството. Не е изпращана покана до адрес – домашен или служебен на касатора. СРС приема приложимостта на чл. 178, ал. 4 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН - На служители и работници връчването може да стане чрез работодателя или негов служител, натоварен да приема книжа. Нормата няма императивен характер, а е единствено възможност за връчване на определена категория адресати на съобщения и книжа. Както съдът посочи, адресат на поканата е д-р К. по посочен адрес. Безспорно е, че на този адрес покана не е връчвана, по скоро не е изпращана. По разписката за обратно доставяне получател на пратката е управител на МБАЛ, като физическо лице. Вярно е, че пратката е доставена на адрес на болницата и лицето, което я е получило е с функция единствено да получава поща. Отнесено към разпоредбата на 178, ал. 4 от НПК, връчването е чрез работодател или негов служител. Формално пощенската пратка е на адрес по

месторабота на нарушителя. Съгласно чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, когато нарушителят е известен, но не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акта, актът се съставя и в негово отсъствие. Следователно, АУАН не е съставен в нарушение на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, а напротив, при доказано с писмено доказателство наличие на законовата хипотеза, че нарушителят е бил поканен за съставяне на АУАН. Обстоятелството, че АУАН не е съставен на 24.09.2021 г., на датата на поканата, а това е сторено по-късно - на 27.09.2021 г., не съставлява нарушение на административнопроизводствените правила. Освен това, в случая правото на защита на касатора не е било нарушено към момента на съставяне на акта, тъй като деянието е установено изцяло по документи, деецът е имал възможност да упражни защитата си още при извършената проверка, както и непосредствено след проверката. Не е бил лишен от право на защита и в последващия момент, след издаване и връчване на АУАН. На 08.11.2021 г. АУАН е връчен срещу разписка на управителя на МБАЛ, която дори да представлява работодател не е пълномощник на нарушителя, но това също не се отчита като СПН, защото на същата дата, видно от приложения оригинал на АУАН касаторът прави възражение към актосъставител и свидетел, или към ИА МН изобщо, за техни професионални качества. Касационен състав приема, че правилно СРС приема отсъствие на процедурни нарушения по съставяне и връчване на АУАН. Това, че в бланката на която е съставен АУАН няма уточнение за „предявен“, както твърди касатор не е основателно възражение. В срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, АУАН е съставен, предявен на нарушител – удостоверено с подписа му на 08.11.2021 г., като запознат със съдържанието и е връчен на лице по месторабота, което не е възрало при връчването, а в тежест на получателя е да уведоми адресата на акта. Касационен състав не приема оплакванията в касационната жалба да са налични съществени процесуални нарушения при съставяне и връчване на АУАН, от което да се прави извода за нарушено право на защита.

По отношение вмененото административно нарушение, по приложените към административнонаказателната преписка доказателства и разпита на актосъставител СРС установил следното. Проверяващите от ИАМН установили, че в ИЗ № 14252/2020 г. липсва приложена декларация за информирано съгласие за преливане на кръв и кръвни съставки с положен подпис на пациента съгласно Наредба № 9 от 25.04.2006 г. за утвърждаване на медицински стандарт "Трансфузионна хематология", т. 2.1.2 от т. 2. 1 от т. 2 подт. IV на Раздел IV и Приложение № 17 от Наредба № 29 от 2004 г. за условията и реда за съставяне, обработване, съхраняване и предоставяне на информацията от регистъра по чл. 36 от Закона за кръвта, кръводаряването и кръвопреливането и за формите на документацията. Съгласно раздел IV, глава IV, т. 1 "Изисквания за преливане на хомоложни и автоложни кръв и кръвни съставки", под. т. 1. 4 от Медицински стандарт "Трансфузионна хематология", утвърден с Наредба № 9 от 25.04.2006 г., преливането на кръв и кръвни съставки се извършва под контрола на правоспособен лекар, като преливане на кръв или кръвни съставки се извършва при спазване правата на пациента и след получаване на писмено информирано съгласие от него, за което му се предоставя на достъпен език информация за причините за преливане на кръв или кръвни съставки; целта на преливането и очаквания резултат; възможните нежелани реакции и потенциалните рискове, свързани с преливането на кръв или кръвни съставки; съществуващите алтернативи на трансфузионната терапия и рисковете, произтичащи от тях. По делото безспорно е установено, че така нормираното задължение не е изпълнено от касатора, доколкото в представената от

лечебното заведение медицинска документация липсва информирано съгласие дадено от пациента. съгласно приложение № 17 от Наредба № 29 от 2004 г. Такава декларация не е представена в хода на административнонаказателното производство, нито касаторът е твърдял тяхното наличие. Разпитаният актосъставител е категоричен, че към момента на проверката такава декларация не съществува, което е отразено в съставения КП 643/27.08.2021 г.

Неоснователни са възраженията на касатора досежно непрецизна квалификация на нарушението. Съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за лечебните заведения, лечебните заведения осъществяват дейността си при спазване на медицинските стандарти. Съгласно чл. 19, ал. 1 от ЗЛЗ лечебно заведение за болнична помощ е заведение, в което лекари с помощта на други специалисти и помощен персонал извършват определени дейности, по болнична медицинска помощ, като лечебното заведение за болнична помощ по ал. 1 извършва дейността си в съответствие с утвърдените по реда на чл. 6, ал. 1 медицински стандарти и правилата за добра медицинска практика. От изложеното е видно, че правната норма е възложила задължението по спазване на медицинските стандарти на лечебните заведения за болнична медицинска помощ и на лицата, които осъществяват такава помощ. Именно относно тях в разпоредбата на чл. 116 ЗЛЗ е предвидена санкция за неспазването им, като алинея първа е пряко приложима по отношение касатора. Съгласно член единствен от Наредба № 9 от 25.04.2006 г., със същата се утвърждават медицински стандарт „Трансфузионна хематология“ и кръвен обем на кръводарители, като дейността по трансфузионна хематология се осъществява при спазване на стандарта по ал. 1 и се изпълнява от всички лечебни заведения, в които се осъществява дейност по трансфузионна хематология. В този смисъл касационен състав не споделя възражението на касатора, че в случая е действал в условията на чл. 32 от Закон за кръвта, кръводаряването и кръвопреливането. Състоянието на пациента е било диагностицирано на 21.12.2020 г. за изразен анемичен синдром, а на 23.12.2020 г. е извършено кръвопреливането. Очевидно е, че кумулативните изисквания по ал. 1 от тази разпоредба не са били налице, а не е завършена и процедурата по алинея втора - Решението и мотивите по ал. 1 се отразяват в медицинската документация на пациента от лекаря, назначил преливането.

Предвид изложеното, касационен състав на АССГ споделя изцяло изводите на въззивен съд и следва да остави решението му в сила.

В полза на ответника – ИА МН се присъждат и разноски за юрк. възнаграждение в размер на 80 лева.

XX касационен състав на АССГ

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2960 от 03.08.2022 г., постановено по н.а.х. дело № 197/2022 г. по описа на СРС.

ОСЪЖДА М. Е. К., ЕГН [ЕГН] да заплати на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ сумата 80 лева, разноски.

Решението е окончателно.

Председател

Членове 1.

2.